

VADER SERAFIM ROSE

ORTHODOXIE

EN DE RELIGIE
VAN DE TOEKOMST

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

ORTHODOXIE

EN DE RELIGIE VAN DE TOEKOMST

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

ORTHODOXIE

EN DE RELIGIE VAN DE TOEKOMST

Vader Serafim Rose

Nederlandse vertaling en redactie door:

Kevin Custers

Uitgevers Maxim Hodak & Max Mendor

Boekomslag design en layout door:

Max Mendor

© 2024, Uitgeverij Orthodox Logos, Nederland

www.orthodoxlogos.com

ISBN: 978-1-80484-122-8

ISBN: 978-1-80484-123-5

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/
of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

VADER SERAFIM ROSE

ORTHODOXIE

EN DE RELIGIE VAN DE TOEKOMST

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord voor de vijfde Engelstalige uitgave	9
1. De totstandkoming van dit boek	10
2. De helderheid van een kerkvaderlijke geest	12
3. De invloed van dit boek in Rusland en de rest van de wereld	14
4. Standvastige getuige	16
 Voorwoord	 18
 Introductie	 23
1. Het 'dialoog met niet-christelijke religies'.	23
2. De 'christelijke' en niet-christelijke oecumene.	30
3. 'Het nieuwe tijdperk van de Heilige Geest'	33
4. Het huidige boek	36
 I De 'monotheïstische' religies	 38
 II De kracht van de heidense goden	 45
1. De aantrekkingskracht van het hindoeïsme.	46
2. Een oorlog van dogma.	51
3. Hindoeïstische plekken en gebruiken	55

4. De evangelisatie van het Westen	61
5. Het doel van het hindoeïsme: de universele religie. . . .	68
III Een fakirs 'wonder'.	73
IV Oosterse meditatie dringt het christendom binnen . . .	79
1. 'Christelijk yoga'	81
2. 'Christelijk zen'.	86
3. Transcendente meditatie.	90
V Het 'nieuwe religieuze bewustzijn'	98
1. Hare Krishnas in San Francisco	100
2. Goeroe Maharaj-ji in de Houston Astrodome	103
3. Tantra yoga in de bergen van New Mexico	106
4. Zentraining in Noord-Californië	110
5. De nieuwe 'spiritualiteit' vs. het christendom	116
VI 'Tekenen uit de hemel'	120
1. De sciencefictiongeest	122
2. Het wetenschappelijk onderzoek naar ufowaarnemingen	129
3. De zes categorieën van ufowaarnemingen	138
4. Een verklaring voor het ufofenomeen	153
5. De betekenis van ufo's.	165
VII De 'charismatische ervaring'	173
1. De 20e-eeuwse pinksterbeweging.	175

2. De 'oecumenische' geest van de 'charismatische opleving'	178
3. 'Spreeken in tongen'	184
4. 'Christelijke' mediamiek	188
5. Spirituele misleiding	206
A. De houding ten opzichte van 'spirituele' ervaringen	209
B. Fysieke aanvullingen op de 'charismatische' ervaring	216
C. 'Spirituele gaven' waar de 'charismatische' ervaring mee gepaard gaat. . .	223
D. De nieuwe 'uitstorting van de Heilige Geest' . . .	229
VIII Conclusie: De geest van het einde der tijden	236
1. De 'charismatische opleving' als een teken des tijds. .	236
A. Een 'Pinksteren zonder Christus'	237
B. Het 'nieuwe christendom'	240
C. 'De wederkomst van Jezus is aanstaande'	243
D. Moet de orthodoxie zich overgeven aan de apostasie?	248
E. 'Kinderen, het is het laatste uur'.	252
2. De religie van de toekomst	256
Epiloog: Jonestown en de tachtigerjaren	264
Epiloog voor de vijfde Engelstalige uitgave: verdere ontwikkelingen rondom de totstandkoming van de religie van de toekomst	271
1. De newagebeweging	271

2. De wederopleving van het heidendom	273
3. De opmars van hekserij	275
4. De zuurdesem van newagespiritualiteit	279
5. De Toronto-zegen	285
6. Ufo's binnen de huidige tijdgeest	292
7. Het plan voor het nieuwe tijdperk.	297
8. Globalisme	301
9. Een gedenatureerd christendom	306
10. De vage verwachte komst van de 'nieuwe mens' . .	311
11. Conclusie.	315
Register.	317

VOORWOORD VOOR DE VIJFDE ENGELSTALIGE UITGAVE

Op 10 mei, 1976, reed vader Serafim Rose naar zijn huis in het St. Herman Klooster in de bergen van Noord-Californië. Hij kwam uit Oregon, waar hij zojuist een levering van zijn eerste gepubliceerde boek, *Orthodoxie en de religie van de toekomst*, had opgepikt—een boek welks schokgolven door heel de geestelijke wereld te voelen zouden zijn, met name in Rusland. Het betrof een studie van hedendaagse religieuze fenomenen, van de symptomen van het 'nieuwe religieuze bewustzijn' die de weg vrijmaakten voor een enkele wereldreligie en die het begin inluiden van een 'demonisch Pinksteren' aan het einde der tijden. Nimmer was er zulk een doordringende analyse van de 20e-eeuwse spirituele stromingen geschreven, daar deze tot op heden door niemand zo nauwkeurig waren bestudeerd aan de hand van de eeuwige wijsheid van de kerkvaders.

Gedurende het begin en midden van de zeventigerjaren, toen vader Serafim zijn boek schreef, werden velen van de fenomenen die hij beschreef beschouwd als zijnde onderdeel van louter een abnormaal 'franjegebied' van de samenleving. Maar hij voorzag wat ons te wachten stond: hoe dit franjegebied meer en meer de hoofdstroom zou gaan vormen. Hij

zag de beangstigende eensgezindheid achter een breed scala aan ogenschijnlijk uiteenlopende fenomenen en zag het eindresultaat hiervan aan de horizon opdoemen. Terwijl hij zich in gezelschap van zijn vers gedrukte boek zuidwaarts begaf—het boek dat het masker zou doen afblazen van de meest subtiele vormen van de demonische bedriegerijen van onze tijd—was het toepasselijk dat hij zou stoppen in de nucleus van het Neiheidendom in Amerika: Mount Shasta. Deze berg, door sommigen beschouwd als een heilige berg van de oorspronkelijke Indiaanse bewoners, diende voor lange tijd als een centrum van occulte activiteiten en nederzettingen die daar in opmars waren. Vader Serafim reed met zijn lading boeken gedeeltelijk de berg op en, terwijl hij daar in de schaduw van deze enorme berg stond, op een plek waar regelmatig heidense festivals werden gehouden, begon hij paasliederen te zingen, en liederen over de wederopstanding van Christus en Zijn overwinning op Satan en de wet van de dood. Een gedachte kwam in hem op die hem al eerder was toegekomen: 'Een orthodoxe priester zou deze berg moeten komen zegenen met wijwater!'¹ Later, na zijn priesterwijding, keerde hij inderdaad terug om de berg te zegenen. Maar dit boek zou meer teweegbrengen: het zou bergen verzetten.

1. De totstandkoming van dit boek

De zaden van *Orthodoxie en de religie van de toekomst* droeg vader Serafim al geruime tijd met zich mee. In het begin van de zestigerjaren was hij aan een monumentale taak begon-

.....

¹ Uit v. Serafims *Chronicles of the St. Herman Brotherhood*, inzending van 10 mei, 1976.

nen, namelijk het schrijven van *Het koninkrijk der mensen en het koninkrijk Gods*, waarin de wijsgerige, geestelijke en sociale stromingen van de afgelopen 900 jaar zouden worden getraceerd en welke een grote sectie zou bevatten met de titel 'Orthodox christelijke spiritualiteit en de "nieuwe spiritualiteit"'. Jarenlang drong zijn monastieke kompaan hem erop aan zijn *magnum opus* te voltooien, maar vader Serafim strubbelde tegen onder het voorwendsel dat het, tezamen met zijn andere taken binnen hun broederschap van St. Herman, een te grote onderneming was en dat het bovendien veel te intellectueel en abstract van aard was. 'Wij hebben behoefte aan iets praktischer,' zou hij hebben gezegd. Tegen deze tijd was zijn kennis van het orthodoxe christendom aanzienlijk gegroeid, zowel door studie als door persoonlijke strijd, en was hij beter in staat de pseudospiritualiteit te contrasteren met een indrukwekkende kijk op het ware, sobere en verlossende spirituele leven. Ironisch genoeg, hoewel zowel zijn innerlijke als uitwendige kennis sinds de zestigerjaren sterk was toegenomen, werden zijn geschriften er niet complexer of onbevattelijker op, maar juist toegankelijker, begrijpelijker, basaler en bondiger.

In 1971 begon vader Serafim losse hoofdstukken voor *Orthodoxie en de religie van de toekomst* te schrijven en te verzamelen, waarna hij deze publiceerde in het tijdschrift van het broederschap *The Orthodox Word*. Vier jaar later, op Goede Vrijdag, 9 mei, 1975, voltooiden de vaders de eerste uitgave van het boek. Deze was binnen een dusdanig korte tijd uitverkocht dat zij in augustus een tweede uitgave moesten drukken en een derde al in mei daaropvolgend. Een uitgebreide uitgave werd gepubliceerd in 1979. Het boek had een gevoelige snaar geraakt; het klooster ontving talloze brieven

en bezoeken van mensen die na het lezen van het boek uit een spirituele misleiding waren bevrijd.²

2. De helderheid van een kerkvaderlijke geest

In de afgelopen eeuw legde de Russisch orthodoxe filosoof Ivan Kireyevsky uit hoe de verwerving van de kerkvaderlijke geest de persoon in staat stelt hetgeen voor andere verborgen ligt te aanschouwen: 'Een orthodoxe geest staat op het kruispunt waar alle wegen bijeenkomen. Hij kijkt zorgvuldig langs elk van de wegen en observeert, vanuit zijn unieke uitkijkpunt, de staat, de gevaren, de toepassingen en de uiteindelijke bestemming van elk van deze wegen. Hij bestudeert elke weg vanuit een kerkvaderlijk perspectief terwijl zijn persoonlijke overtuigingen, niet in hypothetisch maar in werkelijk contact komen met de omliggende cultuur.' Deze woorden zijn een exacte omschrijving van vader Serafim en verklaren waarom zijn geschriften nu zo profetisch lijken. Het was niet dat hij een door God geïnspireerde profeet was aan wie de mysteries van de toekomst waren geopenbaard. Nee, hij had de orthodoxe kerkvaderlijke geest verworven, de geest van de vroege kerkvaders, waarmee hij het eindpunt—de algemene spirituele trend—van de cultuur waarin hij leefde kon aanschouwen.

Toen vader Serafim gedurende het midden van de zeventigerjaren schreef over de gevaren van de neopagaaanse cultussen, waren er ook andere 'cultuswaarnemers' actief (al werd er toen nog niet op zulk een grote schaal naar hen geluisterd als toen Amerika in 1979, in de nasleep van de slach-

.....

² Sommigen van deze ontmoetingen zijn omschreven in *Father Seraphim Rose: His Life and Works*, St. Herman of Alaska Brotherhood, Platina, Calif., 2003, pp. 688-90.

ting van Jonestown, werd getroffen door de 'cultusangst'). Zonder het kerkvaderlijke principe van het geestelijke leven, waren zij echter niet in staat de onderliggende vereniging te bemerken achter fenomenen zoals de ufo's, oosterse religies en de 'charismatische' beweging—van welke allen over mediameke technieken beschikken teneinde het contact leggen met gevallen zielen in verschillende gedaanten.

Nu de *newagebeweging* zo zichtbaar en invloedrijk is geworden, zijn er door christelijke auteurs meerdere 'waarschuwingsboeken' geschreven. In 1983, een jaar na het overlijden van vader Serafim, werd een van deze boeken een bestseller onder de protestantse christenen: *De verborgen gevaren van de regenboog: de newagebeweging en de komende tijd van verdrukking en benauwdheid*, door advocaat Constance E. Cumbey. Ofschoon ook dit boek niet is geïnspireerd door kerkvaderlijke principes en derhalve enige overdrijvingen kan bevatten, werd het door de christelijke wereld ontvangen als een broodnodige openbaring die de onbekende feiten van de oorsprong van de newagebeweging blootlegde, en over de religieuze, politieke, economische, gezondheids- en milieuorganisaties die gezamenlijk toewerken naar de 'nieuwe wereldorde'. Nadat het boek was uitgegeven, begon Constance Cumbey aan een promotietour waarvoor zij vele malen op televisie en radio verscheen, interviews gaf en debatteerde met prominente newageleiders zoals Benjamin Creme. Toen, in 1988, stuitte zij op *Orthodoxie en de religie van de toekomst*. Dit boek, dat geschreven was door een van haar voorgangers binnen haar vakgebied, was een openbaring voor haar. Aan het broederschap van St. Herman schreef zij het volgende: 'Een onbekende wel-doener stuurde mij ongeveer een jaar geleden een exemplaar van vader Rose zijn boek en ik beschouw het als een van de belangrijkste boeken dat ik tot nu toe over dit onderwerp heb

gelezen. Het lezen van vader Rose zijn woorden voelt als het drinken van vers water na lange tijd door de modder te hebben gewaad! Tijdens mijn publieke lezingen en radio-interviews heb ik het dan ook aan menigeen aangeraden.³

3. De invloed van dit boek in Rusland en de rest van de wereld

Van de veertig boeken die door het broederschap van St. Herman werden uitgegeven gedurende vader Serafims leven—twintig in het Engels en twintig in het Russisch—was *Orthodoxie en de religie van de toekomst* veruit het populairst. Op het moment van schrijven telt het boek maar liefst negen Engelstalige uitgaven.

In Rusland heeft het boek zelfs een vele malen grotere invloed gehad dan in Amerika. Toen hij nog in leven was, ontdekte vader Serafim dat zijn boek vanachter het IJzeren Gordijn naar het Russisch was vertaald, maar helaas zou hij de verbluffende gevolgen van deze vertaling nooit meemaken. Na zijn dood werd het namelijk duidelijk hoe de Russische vertaling (of vertalingen) onder de gelovigen heimelijk doorheen heel Rusland waren verspreid in de vorm van ontelbare overgetypte manuscripten. De levens van duizenden werden veranderd nadat dit boek hen wakker schudde voor de spirituele gevaren van hun tijd. Het boek is met name openbarend voor het hedendaagse Rusland, waar, ten gevolge van zeventig jaar aan gedwongen materialisme, een achtergestelde samenleving ten prooi valt aan de toenemende invloed van de misleidende spirituele trends.

.....

³ Brief van Constance E. Cumbey aan het broederschap van St. Herman of Alaska, 8 juli, 1988.

Na het 'openstellen' van de Oost-Europese landen, werden delen van het beruchte 'ondergrondse' manuscript van *Orthodoxie en de religie van de toekomst* gepubliceerd in Russische kranten. Ook de hoofdstukken over 'Een fakirs wonder en het Jezusgebed' en die over het ufopenomeen kwamen boven water, ingeleid met biografische informatie over vader Serafim. In beide gevallen werden de artikelen bewust gepubliceerd om bepaalde behoeftes te vervullen, daar oosterse religies en ufo-ervaringen in Rusland enorme belangstelling trokken. Zoals de kranten beaamden, is vader Serafims verklaring voor deze fenomenen aannemelijker gebleken dan welke andere theorie dan ook. Een Russische gelovige, Mikhail Scherbachev van de uitgeverijafdeling van het Patriarchaat Moskou, verwoorde het juist: 'Vader Serafims boek laat zien dat deze ogenschijnlijk "onverklaarbare" fenomenen wel degelijk verklaard kunnen worden aan de hand van de solide, betrouwbare en precieze theorie van de orthodoxe kerkvaderlijke leer.'

Uiteindelijk, in 1991, werd het volledige boek in grote getale uitgegeven in Rusland. Sindsdien zijn er meerdere Russische uitgaven gedrukt en gedistribueerd. Tezamen met vader Serafims *De ziel na de dood*, is dit boek vandaag de dag een van de meest gelezen geestelijke boeken in Rusland. Het is door het hele land niet louter verkocht in boekenwinkels en kerken, maar zelfs in de ondergrondse (metro) en op boekentafels op straat.

In het midden van de negentigerjaren begon het boek ook uitgegeven te worden in andere landen—voornamelijk in orthodoxe landen, waar het voor een wijdverspreide belangstelling heeft gezorgd. Het boek kent inmiddels uitgaven in het Grieks, Servisch, Roemeens, Bulgaars, Georgisch, Lets en Frans. Het zevende hoofdstuk van het boek, dat over de

'charismatische beweging', is tevens naar het Maleisisch vertaald en uitgegeven in India.

4. *Standvastige getuige*

Ofschoon vader Serafim over het algemeen ingetogen was en bewust alle sensatiezucht vermeed, zouden sommige lezers de conclusies die hij trekt in dit boek als onnodig ernstig kunnen beschouwen. Wat dat betreft, net als het geval is in al zijn gepubliceerde geschriften, was hij niet iemand die zich inhield. Daar het verraad van de christelijke waarheid—van het overduidelijke tot het uiterst subtiële—overal om hem heen plaatsvond, was hij de mening toegedaan dat hij het zich niet kon veroorloven om de spreekwoordelijke fluwel en handschoenen te dragen; op papier zou hij standvastig moeten zijn.

Ondanks zijn ernst omtrent zijn schrijven over demonische misleidingen door welke de goedwillende mens tot eeuwige verdoemenis zou kunnen worden geleid, was vader Serafim liefdevol en barmhartig in zijn pastorale benadering van de individuele mens. Deze persoonlijke, een-op-een zorg voor zijn medemens komt naar voren in zijn brieven, dagboeken en adviezen die zijn geciteerd in zijn biografie, *Father Serafim Rose: His Life and Works*. Het huidige boek, daarentegen, betreft een ondubbelzinnige verklaring en is geschreven met een specifiek doel voor ogen voor de wereld in het algemeen. Daar vader Serafim zich vasthield aan deze doelstelling zonder er ook maar enigszins van af te wijken, is zijn boek er in de loop der jaren in geslaagd talloze mensen uit hun zelfgenoegzaamheid te trekken, hen het geestelijke leven serieus te doen nemen en hen een forse duw in de juiste richting te geven. Zij zijn door het boek geconfronteerd met

de realiteit dat er inderdaad een spirituele oorlog gaande is, een strijd om zielen, en dat zij goed moeten opletten dat zij *nauwgezet wandelen* (Efe. 5:15) opdat zij niet de gratie Gods waardoor zij hemelwaarts worden geleid, zullen verliezen.

Moge God dit boek blijven toepassen om hen die in het duister rondwalen te verlichten en om hen die zich in het licht begeven eraan te herinneren hoe recht en smal het pad is dat zij dienen te bewandelen—het pad naar het eeuwige leven.

Hiëromonnik Damascene
St. Herman van Alaska Klooster
Platina, Californië
September 2004

VOORWOORD

Elke vorm van ketterij heeft zijn eigen 'spiritualiteit', zijn eigen kenmerkende benadering van het praktische spirituele leven. Derhalve heeft het rooms-katholicisme tot voorkort altijd een duidelijk onderscheidbare eigen piëteit gehad, gebonden aan het 'heilige hart', het pausdom, het vagevuur en aflaten, de openbaringen van verscheidene 'mystici' en dergelijke; en een zorgvuldige orthodoxe aanschouwer zou in dergelijke aspecten van de moderne Latijnse spiritualiteit de praktische gevolgen kunnen opmerken van de theologische misvattingen van Rome. Ook het fundamentalistische protestantisme heeft een eigen benadering tot het gebed, zijn kenmerkende hymnen, zijn benadering tot de spirituele 'wedergeboorte'; en in al deze kan worden opgemerkt hoe diens fundamentele misvattingen op de christelijke leer worden toegepast. Het huidige boek gaat over de 'spiritualiteit' van de oecumene: de voornaamste ketterij van de twintigste eeuw.

Tot voorkort leek de oecumene iets zo kunstmatig en syncretisch te zijn dat het niet over een eigen spiritualiteit beschikte; de 'liturgische' agenda van zowel grote als kleine oecumenische bijeenkomsten leek niets meer te zijn dan een uitvoerige protestantse zondagsdienst.

Maar de oecumene heterodoxie—het geloof dat er niet één zichtbare Kerk van Christus is, maar dat deze pas nu wordt

opgericht—is van dien aard dat het de ziel onder diens invloed openstelt voor bepaalde geestelijke houdingen die, te zijner tijd, een typische oecumene 'piëteit' en 'spiritualiteit' in deze ziel teweeg zullen brengen. Vandaag de dag lijkt dit immers plaats te vinden daar de oecumene houding betreffende de religieuze 'verwachting' en 'zoektocht', beloond begint te worden met het optreden van een zekere 'geest' die religieuze voldoening verschaft aan de schrale zielen van het oecumenische niemandsland, en die resulteert in de kenmerkende 'piëteit' die niet langer slechts protestants van toon is.

Het schrijven van dit boek ging, in 1971, van start met een onderzoek naar de nieuwste 'oecumenische' mode—het aangaan van een 'dialoog met niet-christelijke religies'. Vier hoofdstukken over dit onderwerp werden in 1971 en 1972 gepubliceerd in *The Orthodox Word*, waarin voornamelijk verslag werd gedaan over de gebeurtenissen die plaatsvonden tussen het eind van de zestigerjaren en het begin van 1972. De laatste van deze hoofdstukken betrof een gedetailleerde discussie over de 'charismatische wedergeboorte' die, op dat moment, zojuist door een aantal orthodoxe priesters in Amerika was overgenomen en welks beweging werd omschreven als een vorm van 'oecumenische spiritualiteit' met inbegrip van duidelijk niet-christelijke religieuze ervaringen.

Met name dit laatste hoofdstuk wekte veel belangstelling onder het orthodoxe volk en wist een aantal over te halen om niet deel te nemen aan deze 'charismatische' beweging. Anderen, die reeds hadden deelgenomen aan 'charismatische' bijeenkomsten, verlieten de beweging en getuigden van veel van de conclusies die in het artikel over deze beweging werden getrokken. Afgaand op het tijdschrift van vader Eusebius Stephanou, *The Logos*, heeft de 'charismatische wedergeboorte' in Amerikaanse 'orthodoxe' parochiën in zijn volledigheid

de taal en de technieken van het protestantse Réveil overgenomen en is diens onorthodoxe aard voor iedere serieuze aanschouwer duidelijk geworden. Ondanks de protestantse mentaliteit van zijn vaandeldragers, is de 'charismatische wedergeboorte' als 'geestelijke' beweging echter wel degelijk meer dan louter protestantisme. De karakterisering die van deze beweging in het artikel werd gemaakt als een vorm van '*christelijke*' *mediamiek*, en die tevens werd bevestigd door een aantal van diens toeschouwers, brengt het in verband met de nieuwe 'oecumenische spiritualiteit' uit welke een nieuwe, niet-christelijke religie wordt geboren.

In de zomer van 1974 ontving een van de Amerikaanse kloosters van de Russisch Orthodoxe Kerk Buiten Rusland een bezoek van een jongeman die naar een van diens monniken was geleid door de 'geest' die hem continu begeleide. Het verhaal van deze jongeman ontvouwde zich gedurende zijn kortstondige bezoek: hij kwam van een conservatief protestantse achtergrond die hij als spiritueel onvruchtbaar beschouwde, en zijn ogen waren geopend voor 'spirituele' ervaringen door zijn pinksterkerkelijke grootmoeder: zodra hij de Bijbel die zij aan hem geschonken had aanraakte, ontving hij 'spirituele gaven'—het opvallendste was dat hij werd bijgestaan door een onzichtbare 'geest' van wie hij precieze instructies ontving over waarnaartoe hij moest lopen en rijden; tevens was hij in staat om naar believen anderen te hypnotiseren en te laten zweven (een talent waar hij speels gebruik van maakte om zijn atheïstische kennissen de stuipen op het lijf te jagen). Af en toe twijfelde hij of zijn 'gaven' wel van God afkomstig waren, maar deze twijfels werden weggenomen zodra hij stilstond bij het feit dat zijn spirituele 'onvruchtbaarheid' was verdwenen, dat zijn 'spirituele wedergeboorte' was veroorzaakt door zijn contact *met de Bijbel* en

dat hij een leven leek te lijden dat rijk was aan gebed en 'spiritualiteit'. Nadat hij in dit klooster kennis had gemaakt met de orthodoxie, en met name na het lezen van het artikel over de 'charismatische wedergeboorte', gaf hij toe dat hij daarin de eerste grondige en duidelijke verklaring had gevonden voor zijn 'spirituele' ervaringen; hoogst waarschijnlijk, zo gaf hij toe, was zijn 'geest' kwaadaardig. Deze realisatie leek hem echter niet in zijn hart te raken en hij verliet het klooster zonder zich te laten bekeren tot de orthodoxie. Tijdens zijn volgende bezoek twee jaar later, deed deze man uit de doeken dat hij de 'charismatische' bezigheden had opgegeven als zijnde te beangstigend en dat hij nu tevreden was met het beoefenen van zenmeditatie.

Dit nauwe verband tussen de 'christelijke' en 'oosterse' spirituele ervaringen is kenmerkend voor de hedendaagse 'oecumenische' spiritualiteit. Voor deze tweede uitgave is er veel toegevoegd met betrekking tot de oosterse religieuze cultussen en hun hedendaagse invloed, alsmede met betrekking tot een belangrijk 'seculair' verschijnsel door welke zelfs onder de niet-religieuze mens een 'nieuw religieus bewustzijn' wordt geschapen. Geen van deze vormt van zichzelf een cruciaal component binnen de spirituele structuur van de hedendaagse mens; maar elk van deze is wel op zijn eigen manier kenmerkend voor het streven van de hedendaagse mens naar het vinden van een nieuw spiritueel pad—los van het christendom van gisteren—en de som der delen onthuld een beangstigende eensgezindheid welks eindstadium pas nu aan de horizon lijkt op te doemen.

Kort na de publicatie van het artikel over de 'charismatische wedergeboorte', ontving *The Orthodox Word* een brief van een geëerbiedigde Russisch orthodoxe ecclesiastische schrijver die goed onderlegd was in de orthodox theologische

en spirituele literatuur, waarin hij schreef: 'Hetgeen u hier hebt omschreven is de religie van de toekomst, de religie van de antichrist'. Hoe meer deze en soortgelijke vormen van een valse spiritualiteit grip weten te krijgen op zelfs de nominale orthodoxe christenen, hoe meer men huivert bij het aanschouwen van het bedrog waar de spiritueel onvoorbereide christen door kan worden beetgenomen. Dit boek dient als een waarschuwing aan hen en iedereen die een bewust orthodox christelijk leven tracht te leiden in een wereld die wordt bezeten door onreine geesten. Het betreft geen uitvoerige behandeling van deze religie, die nog niet haar volmaakte vorm heeft aangenomen, maar in plaats daarvan een voorafgaande verkenning van de spirituele tendensen die, zo lijkt het inderdaad, de weg vrijmaken voor een waarachtige religie van antichristendom, een religie die van buitenaf 'christelijk' lijkt te zijn, maar die gestoeld is op een heidense 'inwijdingsservaring'.

Moge deze omschrijving van het alsmear duidelijker en schaamteloze werk van Satan, de prins der duisternis, te midden van de 'christenen', bij orthodoxe christenen de angst inboezemen om de gratie Gods te verliezen en hen terug te laten keren naar de zuivere bronnen van het christelijke leven: de heilige geschriften en de spirituele leer van de orthodoxe kerkvaders.

Uitgeverij Orthodox Logos

- *De Orthodoxe Kerk: Verleden en heden* – Jean Meyendorff
- *Biecht en communie* – Alexander Schmemmann
- *Verliefd Zijn op het Leven* – Samensteller: Maxim Hodak
- *De Orthodoxe Kerk* – Aartspriester Sergei Hackel
- *De mensenrechten in het licht van het Evangelie* – Nicolas Lossky
- *Geboren in Haat Herboren in Liefde* – Klaus Kenneth
- *Hegoumena Thaïssia van Leouchino: brieven aan een novice*
- *Het Jezusgebed* – Een monnik van de oosterse kerk
- *Gebedenboek Voor Kinderen: Volgens De Orthodox Christelijke Traditie*
- *Dagboek Van Keizerin Alexandra* – Keizerin Alexandra
- *Mijn ontmoeting met Archimandriet Sophrony* – Aartspriester Silouan Osseel
- *Stap voor stap veranderen* – Vader Meletios Webber
- *De Weg Naar Binnen* – Metropoliet Anthony (Bloom) Van Sourozh
- *Geraakt door God's liefde* – Klooster van de Levenschenkende Bron Chania
- *De Heilige Silouan de Athoniet* – Archimandrite Sophrony
- *The Beatitudes: A Pathway to Theosis* – Christopher J. Mertens
- *De Kracht van de Naam* – Metropoliet Kallistos van Diokleia
- *De Orthodoxe Weg* – Metropoliet Kallistos van Diokleia
- *Serafim van Sarov* – Irina Goraïnoff
- *Feesten van de Orthodoxe Kerk – een Leerzaam Kleurboek*
- *Catechetisch Woord over het Gebed van het Hart* – Aartspriester Silouan Osseel
- *Naar de Eenheid?* – Leonide Ouspensky
- *Bidden Met Ikonen* – Jim Forest
- *Onze Gedachten Bepalen Ons Leven* – Vader Thaddeus Van Vitovnica
- *Alledaagse Heiligen En Andere Verhalen* – Archimandriet Tichon (Sjevkoenov)

- *Geestelijke Brieven* – Vader Jozef De Hesychast
 - *Nihilisme* – Vader Serafim Rose
 - *Gods Openbaring Aan Het Menselijk Hart* – Vader Serafim Rose
 - *In De Kaukazu* – Monnik Merkurius
 - *Terugkeer* – Archimandriet Nektarios Antonopoulos
 - *Weest ook gij uitgebreid* – Archimandriet Zacharias (Zacharou)
 - *Orthodoxie en de religie van de toekomst* – Vader Serafim Rose
-
- *Our Orthodox Holy Family* – Deacon David Lochbihler, J.D.
 - *Prayers to Our Lady East and West* – Deacon David Lochbihler, J.D.
 - *The Joy of Orthodoxy* – Deacon David Lochbihler, J.D.
 - *The Inner Cohesion between the Bible and the Fathers in Byzantine Tradition* – S.M. Roye
 - *St. Germanus of Auxerre* – Howard Huws
 - *Elder Anthimos Of Saint Anne's* – Dr. Charalambos M. Bousias
 - *Orthodox Preaching as the Oral Icon of Christ* – James Kenneth Hamrick
 - *The Final Kingdom* – Pyotr Volkov

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

www.orthodoxlogos.com

*Aanbidden orthodoxe christenen dezelfde God als niet-christenen?
Door welke hedendaagse fenomenen wordt het christendom belaagd?
Wat is het orthodoxe standpunt ten opzichte van ufo's?
Wat kunnen christenen doen om niet verstrikt te raken in afvalligheid?*

In de acht hoofdstukken van dit boek worden deze, alsmede soortgelijke vragen waar hedendaagse christenen mee worstelen, onder de loep genomen. De religieuze fenomenen van vandaag de dag zijn symptomen van een 'nieuw religieus bewustzijn' dat de weg vrijmaakt voor de toekomstige wereldreligie. Fenomenen zoals yoga, zen, tantra, transcendente meditatie, Maharaj-ji, Hare Krishna, ufo's, de charismatische beweging en de massamoord van Jonestown worden in dit boek gepresenteerd in contrast met de orthodoxe kerkvaderlijke standaard van het geestelijk leven, zonder welke christenen nauwelijks redding zullen kunnen vinden in het komende tijdperk van de antichrist.

Orthodoxie en de religie van de toekomst, geschreven in 1975 en door de auteur geüpdatet in 1979, is in de daaropvolgende decennia profetisch gebleken. Ook zal de epiloog, geschreven voor de vijfde heruitgave, aantonen hoe de 'nieuwe spiritualiteit' zich precies zó heeft ontwikkeld als v. Serafim het destijds beschreef. Tevens worden verdere ontwikkelingen aan het licht gebracht, waaronder de populariteit van de newagebeweging, de opkomst van hekserij, de totstandkoming van een ufonetwerk, de promotie van een gnostisch christendom, de invloed van de feministische theologie, de impact van de charismatische 'Toronto-zegen' en de gevolgen van het globalisme.

De auteur, v. Serafim Rose (1934-1982), was een orthodoxe monnik binnen de eeuwenoude traditie van het kloosterleven, die zijn leven toewijdde aan het herintroduceren van de vergeten geestelijke waarheden aan de moderne westerse mens. In zijn afgelegen hutje in de bergen van Noord-Californië schreef hij boeken die miljoenen mensen over de hele wereld hebben weten te bereiken. Vandaag de dag is hij een van de meest geliefde geestelijke schrijvers in Rusland en Oost-Europa, en zijn boeken *Orthodoxie en de religie van de toekomst* en *De ziel na de dood* hebben ontelbare levens veranderd met hun onverzettelijke en ontnuchterende waarheden.

UITGEVERIJ ORTHODOX LOGOS

ISBN: 978-1-80484-1227-8

TILBURG, NEDERLAND

ISBN 978-1-80484-122-8

9 781804 841228

WWW.ORTHODOXLOGOS.COM